

عنوان مقاله:

تطبیق نظریه های سازنده جامعه شناسی برای دوران کودکی در جهت مطالعه تجربیات روزمره و زندگی اجتماعی کودکان

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 5، شماره 58 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فاطمه غنی پور خندابی - عضو هیات علمی جهاد دانشگاهی استان مرکزی (نویسنده مسئول)

پروانه غنی پور خندابی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی مثبت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مجازی تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه روش نظریه پایه سازه گرایی همانطور که بیان شده است ریشه های صریح خود را در عمل گرایی کنش متقابل نمادین دارد که عمدتاً در دانشگاه ها در اوایل و اواسط قرن بیستم توسعه یافت. کنش متقابل گرایی نمادین، افراد را به عنوان عواملی فعال و تفسیری در نظر می گیرد که خود، هویت ها، معانی، کنش های اجتماعی، جهان های اجتماعی و جوامع را از طریق کنش متقابل می سازند. کنش متقابل نمادین یک دیدگاه نظری با پایان باز است که مطالعه کنش، فرآیند و معانی را با تمرکز بر نحوه ساخت و مذاکره مردم معانی، دستورات و کنش ها در زندگی روزمره خود تقویت می کند. در این فصل، استدلال می کنیم که سازنده گرا، شامل بسته نظریه-روش آن که بر اساس کنش متقابل نمادین و سنت مکتب ساخته شده است، می تواند بیشتر با جامعه شناسی جدید دوران کودکی ترکیب شود تا دنیای اجتماعی کودکان و معانی، دستورات و کنش های مورد مذاکره را مطالعه کند.

کلمات کلیدی:

نظریه مبانی سازنده، تعامل گرایی نمادین، جامعه شناسی، زندگی اجتماعی کودکان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1764995>

